

sp.zn.: SZ_101874/2021/KUSK/6

č.j. 101874/2021/KUSK

V Neveklově 20.11.2021

Ministerstvo životního prostředí

prostřednictvím

Krajského úřadu Středočeského kraje,
odboru životního prostředí
Zborovská 11, 150 21 Praha 5
datovou schránkou keebyyf

Spolek Česká 458, z.s

IČO: 04964659,
sídlem Lipka 11, 257 56 Neveklov
zapsán v rejstříku 23.4.2016

(účastník řízení)

podává

Odvolání

proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 01.11.2021, č.j. 101874/2021/KUSK, sp.zn.: SZ_101874/2021/KUSK/6, které bylo účastníku řízení doručeno dne 5.11.2021.

Z níže uvedených důvodů je náš spolek Česká 458, z.s. přesvědčen, že OŽP Krajského úřadu Stč. kraje vydal své rozhodnutí v rozporu se zákonem, a proto proti tomuto rozhodnutí v souladu s ustanoveními § 81 odst. 1) a § 83 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SR“), řádně a včas podáváme toto odvolání.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství jako orgán ochrany přírody povolil výjimku podle ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, kteří jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, konkrétně je chytat, rušit, zraňovat nebo usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemisťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla za předpokladu, že nositel výjimky zajistí dodržení v rozhodnutí uvedených podmínek.

O výjimku opakovaně požádala společnost KAMENOLOMY ČR s.r.o., IČO: 49452011, Polanecká 849, 721 00 Ostrava – Svinov.

Ve stejné věci podal žadatel již dne 17.12.2020 svou první žádost, kterou doložil zpracovaným biologickým průzkumem lokality, tak jak mu uložilo rozhodnutí EIA pro případ dalšího projednávání záměru v navazujícím řízení. Dále se žadatel dovolával ustanovení Horního zákona, konkrétně §30 odst.1, který ukládá těžební společnosti hospodárně využít ložiska suroviny. Dále uváděl žadatel jako podpůrnou argumentaci soulad s územním plánem města Neveklov, kde v minulosti stanovený dobývací prostor je ze zákona veden jako plocha pro výrobu a skladování a rovněž zachování pracovních míst.

Předmětnou první žádost Krajský úřad, OŽP zamítl, výjimku nevydal, neboť v ní nebyl doložen či specifikován veřejný zájem na realizaci záměru, který by převažoval nad zájmy ochrany přírody.

V odůvodnění pak správní orgán uvedl: *„Hospodárným využíváním výhradních ložisek se rozumí jejich dobývání a úprava a zušlechťování vydobytých nerostů podle zásad uvedených v odstavci 3 tohoto ustanovení, s přihlédnutím k současným technickým a ekonomickým podmínkám; přitom musí být dodrženy zásady báňské technologie, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu a vyloučeny neodůvodněné nepříznivé vlivy na pracovní a životní prostředí. Toto ustanovení horního zákona se, dle názoru krajského úřadu, dá použít k podpoře existence jiného veřejného zájmu k realizaci zamýšlené činnosti, který by převažoval nad zájmy ochrany přírody pouze doplňkově, kdy podpoří existenci „hlavního“ veřejného zájmu převažujícího nad zájmy ochrany přírody, na realizaci předmětného záměru, ale nemůže být nosným, a ještě navíc, převažujícím veřejným zájmem na realizaci zamýšlené činnosti. Takovou váhu toto ustanovení horního zákona nemá.“*

K argumentaci žadatele o souladu s územně plánovací dokumentací správní orgán uvedl: *„Dle názoru krajského úřadu lze říci, že realizace záměru je v souladu s územním plánem Města Neveklova, nicméně ani soulad umístění záměru s platným územním plánem nestaví předmětný záměr do pozice zájmu veřejného, jehož realizace by převažovala nad veřejným zájmem, kterým je ochrana přírody a krajiny. Dále žadatel uvádí, že pokračováním těžby v kamenolomu budou zachována pracovní místa zaměstnanců kamenolomu. Zaměstnanost, vytváření pracovních míst a jejich udržování je bezesporu důležitým aspektem fungování státu, nicméně ani tento důvod není apriori veřejným zájmem, který by převažoval nad zájmy ochrany přírody.“*

„V předložené žádosti musí být doloženo, že zájem žadatele, respektive jeho záměr rozšíření a pokračování v těžbě v kamenolomu Ouštice v k. ú. Mlékovice u Neveklova, představuje veřejný zájem a současně tento zájem je natolik intenzivní, že převládá nad zájmem ochrany přírody, v daném případě nad ochranou předmětných zvláště chráněných živočichů. Důkazy o nutnosti těžby, např. pro jedinečnost ložiska a reálné důležité potřeby jeho dobývání, významné pro společnost jako celek, musí žadatel v žádosti taktéž uvést. Při odůvodňování potřeby těžby nelze také vycházet jen z obecného záměru uspokojovat potřeby různých subjektů na úseku těžby nerostů, s tím, že ji vyžaduje hospodářský rozvoj a poptávka.“

V odvolacím řízení potom MŽP potvrdilo rozhodnutí OŽP Krajského úřadu včetně vztahu k ustanovením §30 Horního zákona. Potvrdilo, že žádosti chybí přesvědčivé důkazy o aktuální nutnosti těžby, významnosti a jedinečnosti ložiska a potřebě jeho využití ve prospěch společnosti jako celku. Zároveň odvolací orgán uvedl, že je mu známo, že ve Středočeském kraji, např. v okrese Benešov i Praha – západ již probíhá v mnoha jiných lokalitách těžba stavebního kamene. Dále se cituje z rozsudku NSS, který uvádí, že z územně plánovací dokumentace nelze dopředu dovozovat veřejný zájem. K vazbě na vydané závazné stanovisko EIA se uvádí, že toto není ve vztahu k řízení o výjimce v pozici podmiňujícího závazného stanoviska.

V nově žádosti podané ve stejné věci dne 12.8.2021 žadatel Kamenolomy s.r.o. se dovolává doložení převažujícího veřejného zájmu na těžbě v lokalitě Ouštice již ve svém prvním podání a nadále i v opakované žádosti trvá na svém původním zdůvodnění tj.

a) ustanovení § 30 horního zákona, podle kterého musí být ložiska nerostů využívána hospodárně,

b) souladu s územním plánem,

c) zachování pracovních míst zaměstnanců,

d) opětovně se dovolává vydaného závazného stanoviska EIA, novou argumentaci nebo doplnění podkladů však v tomto ohledu nepřináší.

e) V dalším se žadatel zabýval podmínkou existence jiného uspokojivého řešení, zejména pak otázkou, „*zda lze předpokládat dostatečně vhodně lokalizované zásoby kvalitního kameniva z jiného existujícího dobývacího prostoru, či z relevantního uvažovaného nového dobývacího prostoru, které by bylo technologicko-ekonomicky vhodnější alternativou pokračování těžebních prací v Kamenolomu.*“ Svoje úvahy doložil stanoviskem České geologické služby zpracovaným na základě své objednávky. V žádosti uvádí že: *kamenivo z Kamenolomu splňuje velmi přísné jakostně technologické parametry suroviny kladené ČSN na kamenivo pro stavby pozemních komunikací (silničních, železničních i letištních, pro zpevnění hrází a břehů vodních toků, použití do betonů atd.)* Tím se snaží zdůvodnit výjimečnost ložiska.

f) Opět je argumentováno potřebou kameniva při stavbě D3, pražského okruhu či vysokorychlostní železnice.

g) Jako argument je uváděno, že pokračováním v těžbě jsou zaručeny finanční garance na rekultivaci a sanaci těžbou dotčeného území.

h) Zvýšení produkce suroviny na jiných zbývajících těžných lokalitách v důsledku uzavření Kamenolomu by dle ČGS nezbytně vedlo k deficitu suroviny, růstu její ceny.

i) Dále cit.: „*by ukončením těžby v Kamenolomu bylo ekonomicky nevyužito technologické zázemí, včetně zázemí na dobývání a přepravu těžené suroviny, které je prakticky nepřenositelné, a stejně tak by bylo nutné propustit kvalifikovanou pracovní sílu*“

j) Cit. „*dle odborného stanoviska ČGS pokračování těžebních prací v Kamenolomu bezproblémové také s ohledem na plnění přísných požadavků ochrany přírodních prvků, zejména podzemní vody, chráněné fauny a flóry v daném území – v tomto ohledu ČGS blíže odkazuje na schválení Zásob ložiska k dobývání MŽP dne 14.12.2012 na základě přehodnocení zásob, když MŽP dospělo k závěru, že dobývání zásob v navrženém rozsahu v DP Chrášťany neohrožuje zájmy ochrany životního prostředí nad přípustnou míru ..., rizika jsou nízká a negativní významné vlivy, které by se projevil např. ztrátou podzemní vody ve vodních zdrojích, významným ovlivněním populací zvláště chráněných druhů apod. nejsou předpokládány (srov. str. 19 Vyjádření ČGS).*“

k) Krom toho ČGS na řadě míst svého vyjádření připomíná, že výhradní ložisko nevyhrazeného nerostu – stavebního kamene Chrášťany-Ouštice je ve vlastnictví státu a od toho odvozuje veřejný zájem na těžbě.

K druhé žádosti se spolek Česká458 z.s. přihlásil do řízení jako účastník a připojil své stanovisko, ve kterém se obdobně jako žadatel dovolává svého vyjádření k první žádosti a doplňuje jej o námítky, které vyplynuly z nově předložených podkladů.

Odbor životního prostředí Krajského úřadu Středočeského kraje povolil svým rozhodnutím z 1.11.2021 (doručeno spolku 5.11.2021) výjimku podle ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

Správní orgán stanovil ve svém povolení výjimky podmínky, jež ovšem neskýtají naději, že bude docíleno zákonem vyžadovaného stavu.

Podmínky jsou stanoveny nekonkrétně. Konkrétnost opatření musí spočívat mimo jiné i v navržení lokalit, jež mají nahradit ty biotopy zvláště chráněných druhů, do nichž plánuje žadatel o výjimku svým záměrem zasáhnout. Bez navržení konkrétních opatření zasazených do časového rámce včetně náhradních lokalit je posouzení splnění této podmínky ze strany orgánu ochrany přírody pouze hypotetické.

Zjevně není zajištěna účinná kontrola plnění podmínek, neboť posouzení dostatečnosti přijatých opatření má ve všech fázích realizace provádět pouze odborně způsobilá osoba ustanovená nositelem výjimky. Trvalá přítomnost takové osoby, jak ji předpokládá 1. podmínka výjimky, je pak naprosto iluzorní.

Při stanovování podmínek pak při absenci konkrétního projektu sanace a rekultivace nebyla vzata do úvahy časová hlediska. Požadovaných vodních ploch na dně lomu bude možno docílit až v době ukončení těžby a provedení rekultivačních prací. Po celou dobu těžby bude důlní voda odčerpávána, tzn. že docílení požadovaného stavu se oddaluje o desítky let. Plán sanace a rekultivace předložený v rámci dokumentace EIA navíc uvažuje pouze se zavezením lomu odpadem bez ponechání vodní plochy a je zpracovatelem posudku hodnocen jako nedostatečný. Výkres finálního stavu rekultivace přiložený k biologické studii nelze považovat za relevantní podklad, obzvláště když nerespektuje podmínky stanovené v řízení EIA.

Pro těžební oblast byly v minulosti vydány dvě výjimky s časovou platností do 31.12.2011, které stanovovaly podmínky, za jakých lze lom provozovat s ohledem na výskyt chráněných živočišných druhů, kupř. skrývkové práce mohou probíhat pouze v období od 1.8. do 31.10. kalendářního roku, na dně lomu budou vytvořeny tůně, bude vytvořeno hnízdiště pro výra velkého apod. Žádná z těchto podmínek nebyla splněna a obě výjimky ztratily platnost. Žadatel přesto pokračoval v těžbě bez toho, aby ověřil výskyt zvláště chráněných druhů a požádal o výjimku novou. Další těžbou dokonce překročil dříve povolený limit. Podrobně se problematice věnoval zpracovatel posudku EIA na str. 56 až 59 posudku se závěrem: *„Pro účel posouzení vlivů na životní prostředí je však zřejmé, že v minulosti se v kamenolomu s dočasně přerušenou těžbou vyskytovaly zvláště chráněné druhy živočichů. Podmínky pro opětovné osídlení lokality nebyly naplněny. Zároveň návrh rekultivace zahloubeného lomu nepočítá s tvorbou vhodných biotopů pro obojživelníky. Z uvedeného vyplývá, že těžba na lokalitě negativně ovlivnila populace některých zvláště chráněných druhů živočichů.“*

V podmínce 9 závazného posudku EIA se k dříve vydaným výjimkám uvádí: *„Pokud byly výše uvedené podmínky stanoveny pro předcházející záměr rozšíření kamenolomu bez zahloubení, je na místě zkoumat plnění podmínek ochrany dotčených zvláště chráněných druhů v případě zahloubení lomu a jeho následném zavezení propustným materiálem. Dříve dotčené druhy jsou stávající těžbou zjevně ovlivněny a záměr zpětného zavezení lomu pravděpodobně významně snižuje možnost opětovné tvorby biotopů vhodných pro ropuchu obecnou a kuňku obecnou. Podmínky pro opětovné osídlení lokality dotčenými zvláště chráněnými druhy obojživelníků by tak nebyly vytvořeny. Zároveň návrh rekultivace zahloubeného lomu dle dokumentace nepočítá s tvorbou vhodných biotopů pro obojživelníky. Z uvedeného vyplývá, že těžba na lokalitě by negativně ovlivnila populace některých zvláště chráněných druhů živočichů. Z uvedeného důvodu je navrženo vyloučení nebo významné*

snížení plochy zpětného závozu IV. etáže, tak, aby na dně zahloubeného lomu mohly vzniknout biotopy vhodné pro jmenované druhy obojživelníků.“

A dále: Již k původní verzi dokumentace konstatoval Krajský úřad, že s ohledem na stav populací zvláště chráněných druhů živočichů a nepříznivý trend jejich vývoje se zavážením zbytkové jámy lomu a s ním spojené eliminace vodní nádrže a prodloužení provozu záměru jeví jako nepřijatelné. Z tohoto důvodu Krajský úřad nadále požaduje, aby byl záměr v rámci posuzovaného období provozu (20 let) realizován bez zavážení.

V podmínkách závazného stanoviska se potom Krajský úřad vypořádal s tímto vlastním požadavkem tak, že omezil množství zavážkového materiálu na 500tis. tun, a to jen ze stavby dálnice D3. Naprosto však nebylo vzato do úvahy časové hledisko, soulad v průběhu výstavby dálnice a roztěženosti ložiska. Nebyl ani vypracován plán sanace a rekultivace, který by odpovídal všem požadavkům zakotveným do závazného stanoviska.

Použití závazného stanoviska, které navíc dosud neprošlo navazujícím řízením, jako dokladu o souhlasu orgánů životního prostředí s vydáním výjimky dle §56, se tedy jeví jako naprosto neadekvátní.

Domníváme se, že jediným správným řešením je naplnění podmínek dřívějších výjimek, které byly uloženy těžební společnosti v r. 2008 tj. rekultivovat těžební jámu do předepsané podoby.

Správní orgán pak v odůvodnění přistoupil na argumentaci žadatele vycházející z účelově zadaného stanoviska ČGS a odmítl argumenty spolku. Odmítl vypořádat jednoznačně rozporné údaje v posudku, na které jsme upozorňovali a které rozhodně nepotvrzovaly požadovaný výsledek.

Kupř. námitku spolku, že v předloženém stanovisku ČGS na straně 18, na které jsou uvedeny bilanční zásoby na vybraných lokalitách ve Středočeském kraji, nejsou uvedeny některé významné těžební prostory s velkými zásobami, a dále, že existují ložiska s kvalitnějším kamenivem, než je ložisko v Oušticích, a bilanční zásoby na ložisku Ouštice jsou oproti ostatním provozovaným lomům nepatrné, vyřešil sdělením:

„Krajský úřad není kompetentní sdělit spolku proč některé těžební prostory nejsou, ve výše uvedené části, stanoviska ČGS vyjmenovány. Možná to bude tím, že se jedná pouze o vybrané lokality, možná podle nějakého klíče, nicméně přesný důvod, proč spolkem uvedené těžební prostory ve stanovisku nejsou může sdělit jen zpracovatel stanoviska.“

V rozhodnutí se uvádí že: *„Je otázkou, jestli krajskému úřadu přísluší hodnotit potřebu těžby na určitém ložisku. Dle jeho závěru tomu tak není...“*. Přesto v odůvodnění povolení výjimky se pracuje s argumenty, které k takovému rozhodnutí vedly. Prakticky celé rozhodnutí je na tomto hodnocení založeno.

Dle našeho názoru správní orgán nesprávně vyhodnotil důkazy předložené žadatelem.

K výše označeným argumentům žádosti v odůvodnění uvedl:

- a) Důvody převažujícího veřejného zájmu jsou krajským úřadem spatřovány ve skutečnosti, že: *pokračování těžby je v souladu s materiálem Ministerstva průmyslu a obchodu s názvem „Surovinová politika České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů“... a dále: ...Neméně důležitou prioritou je získané nerostné suroviny co nejlépe a nejúplněji využívat, tedy využívat nerostné zdroje šetrně a hospodárně. Dále v zákonu č. 44/1988 Sb., je uvedeno, že výhradní ložiska se musí využívat hospodárně. V odst. 3 téhož ustanovení je pak uvedeno,*

že při využívání výhradních ložisek je nutno zejména vydobýt zásoby výhradních ložisek včetně průvodních nerostů co neúplněji s co nejmenšími ztrátami a znečištěním.“

V našem podání jsme namítali, že momentální nedotěžení ložiska není v rozporu s ustanovením Horního zákona a že neznamená, že je surovina navždy ztracena, pokud v budoucnu bude prokázána nutnost těžbu obnovit, za předpokladu prokázání převažujícího veřejného zájmu nad ochranou životního prostředí a jiným veřejnými zájmy. Naopak je v zájmu trvale udržitelného rozvoje ponechávat přírodní zdroje, které nejsou nezbytně nutné pro okamžité vytěžení a u nichž je zátěž přírodního prostředí při těžbě v současné době neúnosně vysoká, pro rozhodnutí o jejich exploataci až v dalším období. Zde je třeba připomenout, že stavební kámen je ve smyslu Horního zákona nevyhrazeným nerostem a není pod takovou ochranou jako strategické vyhrazené nerosty. Výhradní ložiska nevyhrazených pak přešla pod ochranu státu jen proto, že byla vyhlášena v dobách před nabytím platnosti stávajícího Horního zákona. Nyní jsou ložiska nevyhrazených nerostů součástí pozemků a tak je s nimi i v řízeních nakládáno.

Jak vyplývá kupř. z materiálu MPO*¹) shrnujícího principy surovinové politiky státu: „*Stavební suroviny (zejména stavební kámen a štěrkopísky) patří spolu s některými nerudnými surovinami mezi komodity, jejichž zásoby i kvalita jsou v ČR poměrně velké. Životnost průmyslových zásob se v obou případech pohybuje kolem 100 let.*“

a dále

„Specifikem stavebních surovin je vysoký podíl přepravních nákladů na finální ceně produktu, což umožňuje pouze omezenou konkurenci. Proto je nejvhodnější těžit stavební suroviny pokud možno tam, kde jsou využívány, resp. co nejbližší místa spotřeby. Ve středním a dlouhodobém výhledu má stavebnictví a průmysl stavebních hmot dostatečné rezervy výrobních kapacit, problémem může být reálná dostupnost zásob. V tomto segmentu postupně narůstá význam ložisek nevyhrazených nerostů stavebních surovin (především štěrkopísků), která jsou součástí pozemku, oproti výhradním ložiskům stavebních surovin ve vlastnictví státu. U této kategorie ložisek je vhodné dále zpřesňovat jejich evidenci.“

Jednoznačně z toho vyplývá, že zdroje stavebního materiálu – nevyhrazených nerostů – by se měly vytvářet v oblastech spotřeby. Právě tento úkol je naléhavý, a nikoli okamžité dotěžení ložiska, které je v oblasti přetížené horní činností a kde navíc dochází ke kolizi s veřejnými zájmy na ochranu přírody a životního prostředí.

Dále připomínáme stanovisko správního orgánu k první totožné žádosti, že ustanovení Horního zákona nemá takovou váhu, aby na jeho základě mohl být automaticky stanoven převažující veřejný zájem při těžbě surovin nad veřejným zájmem na ochranu životního prostředí. (viz výše)

- b) S argumentem souladu s územním plánem města Neveklov se správní orgán vypořádal již v první žádosti, kdy shodně s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu 8 As 63/2018-112 uvádí, že soulad záměru s platným územním plánem je pouze jedním z předpokladů jeho budoucí realizace, ale nelze z něj dovodit veřejný zájem, který se posuzuje až s ohledem na konkrétní záměr, jeho dopady na lokální podmínky území a potřeby obyvatelstva. Z územně plánovací dokumentace dopředu nelze dovozovat veřejný zájem ve smyslu § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť neobsahuje povědomí o vlivech konkrétních projektů na zákonem chráněné zájmy. Opačný výklad by vedl k absurdním závěrům, neboť pokud by k vyvození veřejného zájmu stačil soulad záměru s plánovací dokumentací, byl by požadavek na jakékoliv posuzování veřejného zájmu zcela zbytečný. Navíc je nutno připomenout, že těžební lokalita se stala součástí územního plánu ze zákona bez toho, že by stanovení dobývacího prostoru provázelo řádné projednání v řízení dle zákona o EIA.

- c) Argument zachování pracovních míst nebyl v řízení hodnocen. Jak uváděl žadatel v dokumentaci EIA jedná se o 2-3 sezonní pracovníky (brigádníky). Jedná se tedy o argument naprosto lichý.
- d) Správní orgán přijal argumentaci žadatele o podpoře jeho záměru projednáním dokumentace v řízení EIA, přestože v prvním zamítavém rozhodnutí uvedl, že toto není ve vztahu k řízení o výjimce v pozici podmiňujícího závazného stanoviska. Výsledek řízení EIA nebylo možno dosud v navazujícím řízení oponovat. Posudek a tím i samotný závěr řízení obsahuje řadu velmi sporných míst, která bude nutno ještě před případným povolením těžby objasnit. Řízení EIA stanovuje podmínky pro navazující řízení. V bodě 11. závazného stanoviska se ukládá žadateli provést (aktualizovat) podrobný přírodovědný průzkum jako podklad pro podání žádosti o vydání výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a opatřit tuto výjimku jako zásadní dokument pro navazující řízení, přičemž se zde uvádí, že významné dotčení chráněných druhů by mohlo znamenat, že by výjimka nemusela být vydána. V době vydání závazného stanoviska tak nemohly být konkrétní výsledky studie známy. Nelze tedy tvrdit, že výsledek řízení EIA podporuje vydání výjimky. Další naše připomínky viz výše.
- e) Správní orgán nevyhodnotil tvrzení žadatele, ve kterém se snaží za pomoci objednaného vyjádření ČGS vytvořit dojem, že ložisko stavebního kamene v Oušticích je výjimečné a nenahraditelné. Přitom z pasportu lomu [*](#), jež zpracovala právě ČGS vyplývá, že kamenivo je jen průměrné kvality, vhodné jen pro běžné použití, nikoliv pro speciální účely (např. kvalitní šterkodrtě do železničních loží vyhovující třídě B0), jak uvedeno v žádosti. Ze stejného zdroje lze rovněž zjistit rozporovaný objem dosavadní průměrné roční těžby. Správní orgán nevyřadil naše stanovisko k žádosti, ve kterém vyhodnocujeme případný vliv nepokračování v těžbě na celkovou republikovou i oblastní bilanci jako nepodstatný. Není rovněž úkolem řízení o vydání výjimky dle §56 hodnotit, zda je v jiných lokalitách technologicko-ekonomicky vhodnější či není těžít srovnatelnou surovinu. Pokud žadatel nepředloží jinou alternativu, potom správnímu orgánu nezbyvá, než žádosti po vyhodnocení zákonných předpokladů buď vyhovět, či nikoliv. Podle § 56 odst. 3 věty poslední zákona o ochraně přírody a krajiny lze výjimku udělit jen tehdy, „neexistuje-li jiné uspokojivé řešení“. Nebyla-li prokázána neexistence jiného uspokojivého řešení, pak rozhodnutí o povolení výjimky bylo vydáno v rozporu se zákonem.
- f) K argumentu potřeby pokračování v těžbě z důvodu výstavby D3 správní orgán uvedl pouze, že výběr zdrojů, ze kterých bude kamenivo na stavbu D3 dováženo, včetně tras, bude řešeno dodavatelem stavby. Závazný posudek EIA ke stavbě dálnice však výslovně uvádí, že investor stavby D3, tedy ŘSD, musí v další fázi předprojektové a projektové přípravy vyřešit využití kameniva získaného při ražbě tunelů a výkopových pracích v trase pro samotnou výstavbu. Znovu zdůrazňujeme, že se jedná o množství využitelného kameniva, které je několikanásobně vyšší, než jsou zásoby na ložisku Ouštica. Projekt dálnice D3 nemá v tuto chvíli ani územní rozhodnutí, nemá ani projednané výjimky dle §56. Ostatní zmiňované stavby jsou pouze ve stadiu počátečních úvah bez jakéhokoliv časového rámce. O finančních zdrojích pro tyto stavby si můžeme za současného stavu nechat jenom zdát. Zde tedy nelze spatřovat naléhavost pokračování v těžbě v lomu Ouštica.
- g) K argumentu, že pokračováním v těžbě jsou zaručeny finanční garance na rekultivaci a sanaci těžbou dotčeného území, není uvedena žádná reakce. Argument je přitom mimořádně nepatřičný, neboť nerealizací záměru by nebylo potřeby rekultivace. Pro rekultivaci dosud vytěženého prostoru by ze zákona měly být již nyní připraveny finanční prostředky.
- h) Není nijak vyhodnoceno tvrzení žadatele, že zvýšení produkce suroviny na jiných zbývajících těžných lokalitách v důsledku uzavření kamenolomu by dle ČGS nezbytně vedlo k deficitu suroviny a růstu její ceny. Dle Českého statistického úřadu je stavební produkce v roce 2021 na srovnatelné předpandemické hodnotě. (odkaz: [CZSO stavební produkce meziročně](#)) Přitom ceny kameniva dle ceníků žadatele v lomu Ouštica: [Ceník 2020](#) , [Ceník 2021](#) vykazují

klesající tendenci a v porovnání s jinou těžební lokalitou v nedalekém okolí [Belice 2021](#) prokazují, že přes letošní výpadek dodávek z lomu Ouštice nedošlo na srovnatelné surovině v oblasti přes inflační vlivy k nárůstu ceny. (Lom nebyl celou stavební sezonu v provozu.) Ceníky vydané žadatelem před uzavřením lomu naopak vypovídají o nízké kvalitě těžené suroviny v porovnání s jiným zdroji kameniva.

- i) S tvrzením, že by ukončením těžby v kamenolomu bylo ekonomicky nevyužito technologické zázemí, včetně zázemí na dobývání a přepravu těžené suroviny, které je prakticky nepřenositelné, a stejně tak by bylo nutné propustit kvalifikovanou pracovní sílu, se správní orgán vypořádal tak, že *„tato skutečnost sice neumožňuje povolení těžby automaticky, avšak po posouzení všech dopadů této činnosti na zvláště chráněné druhy živočichů je nutno konstatovat, že za předpokladu splnění podmínek výroku rozhodnutí je, vzhledem k výskytu zvláště chráněných druhů v místě možná“*. Přitom je jasné, že vzhledem k charakteru technologického vybavení lomu, tj. mobilní třídící linka, v podstatě nulové sociální zázemí pro 2-3 brigádníky a vysloužilá hasičská stříkačka, které v současné době odstávky byly z lomu přemístěny jinam, se nejedná o relevantní důvod.
- j) Za argument rovněž nelze považovat tvrzení, že schválením Zásob ložiska k dobývání MŽP dne 14.12.2012 na základě přehodnocení zásob dospělo MŽP k závěru, že dobývání zásob v navrženém rozsahu v DP Chrástřany neohrožuje zájmy ochrany životního prostředí nad přípustnou míru, když v tomto směru nebyly podniknuty žádné průzkumy ani relevantní řízení. Zde znovu připomínáme nesplněné podmínky vydaných a propadlých výjimek dle §56.
- k) K argumentu, že ložisko stavebního kamene Chrástřany-Ouštice je ve vlastnictví státu a od toho se odvozuje veřejný zájem na těžbě, když žadatel odvádí poplatek státu za vytěženou surovinu, jsme se rovněž vyjádřili. Správní orgán však nijak nereagoval. Pokud je ložisko ve vlastnictví státu, pak tedy i celé společnosti, a proto je třeba přistupovat k jeho využívání v souladu s dalšími společenskými potřebami, mj. ochranou životního prostředí.

Další námitky spolku k žádosti o vydání výjimky správní orgán neakceptoval, resp. se jimi nezabýval. Týkaly se především rozporů ve studii ČGS, a to zejména v základních parametrech těžby, v plánovaných ročních objemech těžby, které jsou vydávány za stav současný. Ke stejným závěrům jako my dospěl i zpracovatel posudku k dokumentaci EIA, přesto bylo vydáno kladné závazné stanovisko EIA. Toto je dalším sporným bodem závazného posudku, který bude nutno objasnit v rámci případného navazujícího řízení. Vyjádření ČGS, na jehož základě byla výjimka vydána, nelze považovat za objektivní, nestranný podklad.

Protože:

- a) správní orgán nedostatečně konkretizoval jiný veřejný zájem ve věci a nebyla prokázána jeho převaha nad zájmem chráněným zákonem o ochraně přírody a krajiny a ve věci nebyl prokázán ani jiný naléhavý důvod převažující veřejný zájem,
- b) nebyla prokázána neexistence jiného uspokojivého řešení,
- c) nebylo dostatečně prokázáno, že provozované činnosti neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu ohroženého druhu z hlediska jeho ochrany,

jsme tedy toho názoru, že rozhodnutí Krajského úřadu, OŽP je nezákonné, a navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, zrušilo napadené rozhodnutí o povolení výjimky podle ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů ze dne 1.11.2021, č.j. 101874/2021/KUSK, a řízení zastavilo.

Česká 458, z.s
IČO: 04964659,
Lipka 11, 257 56 Neveklov

Ing. Ivan Hradecký
předseda spolku